

dende i denne Tid. Jeg troer, at det skal erkjendes, at Udgiftsforslagene ikke ere rettede efter overordentlige og sær gunstige Forhold, men efter det, der maatte anses for rigtigt og hensigtsmæssigt. Der er ikke gaaet meget vidt i Forslagene; der er fulgt omtrent den Plan, der saa at sige forud kunde vides at ville vinde Lovgivningsmagtens Bisald. Ikke desto mindre skal jeg ganske vist ikke undlade særligt at overveie det Spørgsmaal, som den ærede Landstingsmand har bragt paa Bane, hvorvidt der maatte være enkelte Udgifter, hvis Anvendelse ikke var saa nødvendig, at der jo kunde være Spørgsmaal om i alt Fald at udsætte Beslutningen om, hvorvidt de skulde iværksættes eller opsættes, indtil man fik et klarere Billede af Tilstanden, saaledes som den vil udvikle sig i det første Hjerdingaar eller halve Aar. Men jeg vil strax gjøre en Bemærkning med Hensyn til en betydelig Post, nemlig Betvæsenet, idet jeg vil sige, at jeg i og for sig vilde ansee det for saare utilråadeligt at gjøre Indskrænkninger her, og jeg skal tilføie, at den Maade, hvorpaa disse Veiarbeider forberedes, gjør det saa at sige til en Nødvendighed i den Henseende at fastholde den engang lagte Plan.

Dahl: Ja, det er jo aldeles vist, at, fordi Regjeringen har modtaget en Bemyndigelse til at kunne anvende visse Udgifter, er det ikke absolut nødvendigt, at Udgifterne afholdes, forsaavidt dette ikke er hjemlet i andre bestaaende Forhold, navnlig Lovgivningen. Men naar den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) har gjort opmærksom paa forskellige Retninger, hvori Besparselser kunde skee, og navnlig har henpeget paa Betvæsenet, maa jeg dog med den høitærede Indenrigsminister være enig i, at det er det Punkt, man vist allervanføseligst skulde røre ved. Det maa erindres, at en stor Deel af den arbejdende Befolkning har saa at sige sin Subsistens ved disse Arbeider, og det er en af de Maader, hvorpaa Statens Midler allerhelst maae anvendes, idet den Forrentning, som deraf indvindes, er efter min Overbevisning særdeles stor. Det maa derhos erindres, at Udgifterne til Betvæsenet ingenlunde ville blive nær saa store, som de ere calculerede, idet det

Tryk, som Conjunctionerne i det Hele udøve, ogsaa vil gjøre sig gjældende for den arbejdende Befolkning, saa at Veiarbejderne i det kommende Finantsaar ville kunne blive udførte langt billigere, end hvis Forholdene havde staaet, som de stode for nogen Tid tilbage. Vil man drive det vidt i den Retning, kunde det let vise sig, at hvad der tilsyneladende fremtraadte som en Besparselse kunde være en meget stor Udgift.

Lüttichau: Jeg har, saalange jeg har deeltaget i parlamentariske Forhandlinger, interesseret mig for Betvæsenets Fremme, og jeg vilde ugerne iasten have givet Anvisning derpaa, naar jeg ikke havde troet, at det er en af de Retninger, hvori Besparselser kunne finde Sted, naar de ere nødvendige — ellers ikke. Men forsaavidt det er bemærket, at man ikke kan standse Veiarbeider, maa det dog kun gjælde de Veiarbeider, der ere begyndte. Hvor Jordarbeider allerede ere blevne foretagne, kunde det vel være til Skade ikke at fortsætte dem og lægge Vordurfsene og andre Stene og Grus ovenpaa; men hvor intet Arbeide er begyndt, og hvor man kun har projecteret Arbeiderne, der troer jeg, at de kunne standses, uden at det er til anden Skade, end at de blive udsatte. Naar den ærede Landstingsmand (Dahl) har formeent, at det for Arbeiderne paa Veiene vilde være uheldigt, naar en Standsning fandt Sted, da troer jeg, at det idetmindste er bekjendt for alle os Jyder, at der er Mangel paa Arbeidere rundt omkring i Landet, og at ingen Arbeider vil have Vanføselighed ved at finde Fortjeneste, om ogsaa hans Arbeide paa Veiene ophorte.

Dahl: Ja, jeg skal blot bemærke, at den Mangel, der tidligere har været paa Arbeidere, troer jeg rigtignok nu er forbi, og jeg kan tilfældigviis meddele et temmelig paafaldende Exempel derpaa. Der er et Veiarbeide, som for kort Tid siden skulde bortliciteres nede i det vestlige Jylland, i Ribe Amt, og, saavidt jeg minde, er det nu bortliciteret for 6000 Rd. under Overflaget; jeg troer idetmindste, at Forholdet omtrent var saaledes; ganske bestemt skal jeg ikke kunne sige det, thi jeg har kun flygtig seet paa denne Sag.